וי"א השביעית לא הפסידה כלום ואם פרח מן המתות לכולן הרי כולן ימותו: **ד** קן סתומה וקן מפורשת פרח מן הסתומה למפורשת יקח זוג לשני, חזר או שפרח מן המפורשת ראשון הרי כולן ימותו: **ה** חטאת מכאן ועולה מכאן וסתומה באמצע: פרח מן האמצע לצדדין אחד הילך ואחד הילך, לא הפסיד כלום אלא יאמר זה שהלך אצל חטאות חטאת וזה שהלך אצל עולות עולה, חזר לאמצע, האמצעיים ימותו, אלו יקרבו חטאות ואלו יקרבו עולות חזר (א) או שפרח) מן האמצע לצדדין הרי כולן ימותו: **ו** אין מביאין תורין כנגד בני יונה ולא בני יונה כנגד תורין כיצד: האשה שהביאה חטאתה תור ועולתה בן יונה, תכפול ותביא עולתה תור, [עולתה תור] וחטאתה בן יונה תכפול ותביא עולתה בן יונה בן עזאי אומר הולכין אחר הראשון. **ז** האשה שהביאה: חטאתה ומתה יביאו יורשין עולתה, עולתה ומתה לא יביאו יורשין חטאתה:

והכל מודים

בסתומה

דאינו ידוע איזו חטאת ואיזה עולה

הסתומה

קן חב' בן יונה וחב' תור

אלא א' תורין או ב' בני יונה

אחר המין שהביא בראשון

הדרן עלך קן סתומה

(עי' לעיל פרק א' מ"ב)

*במה דברים אמורים בכהן הנמלך, אבל בכהן שאינו נמלך אחת לזו ואחת לזו, שתים

קן אחת ובשלישית קן אחת. ופי' הרב רבינו ז] יעקב הלוי כי נראה לו דמשום גזרה פסולה קן אחת בחזרתו כמו בהליכתו קן אחת כיון דבשאר קינין מרביעית ואילך נפסלו שני קינין אחד בהליכה ואחד בחזרה גזרינן כמו כן בשלישית ובשניה אבל שביעית לא נפסל כי אם קן אחד דלא הלך ממנה כי אם פרידה אחת בחזרה והיינו בהליכה לא נפסל בה כלום ולא נחסר ממנה דבר: פרח וחזר. לאו הראשונה ושניה קאי דכיון דאין להם כלום ס] א"כ מהיכי ואם פרח אחד מהן בשאר קינין ימותו כולן כדתנן בסמוך ואם פרח מבין המתות לכולם ימותו כולם אלא קאי אשלישית שפרח ממנה לרביעית לחמישית לששית ולשביעית וחזר משביעית לששית וכן עד שלישית הרי מן השביעית חסר ב' פרידין אחת בחזרה ראשונה ואחת בחזרה שניה ואין כשר בשביעית רק ה' פרידין לעולה וה' פרידין לחטאת דאי עביד שש עולות שמא השתים שהלכו ממנה יהיו קריבין עולות הרי ח' עולות ואין בז' קינין יותר מז' עולות ומן הששית חסר ד' פרידין ב' בפריחה וחזרה ראשונה וב' בשניה ואין כשר בששית רק ב' פרידין לעולה ושני פרידין לחטאת דאי עביד ג' עולות דילמא הארבעה אשר הלכו ממנה נעשו עולות הרי ז' עולות ואין יכולין לעשות בשש קינין רק שש עולות וכן חמישית חסר ממנה ד' פרידין ב' שהלכו בששית וב' ברביעית ואין כשר בחמישית רק פרידה אחת לעולה ופרידה אחת לחטאת וכמו כן קשיא בכאן כיון דרביעית אין לה כלום היה יכול להקריב ו] בחמשה ג' עולות וג' חטאות דהכי נמי אתן שהלכו ז] כולן עולות או חטאות מה בכך הרי אין כאן כי אם חמש ולפ"ז שהחמישית אין לה אלא אחת הרי יכולה להקריב ברביעית ב' עולות וב' חטאות אלא גזרינן בכל פריחה וחזרה שני קינין ואין לחלק ביניהם גזירה בזו אטו בזו וכי פרחה וחזרה פעם שלישית אין להם כלום לבד השביעית שיש לה ד' ח] כמו שגזרינן בכל פריחה וחזרה ב' קינין: וי"א שביעית לא הפסידה כלום. פירוש בפריחה וחזרה פעם ג' אלא לעולם יקריבו ממנה ה' קינין דג' פרידין פרחו ממנה לכל היותר ט] נשאר בה י"א פרידין עשה מהן ה' חטאות וה' עולות כיון דבששית אין לה כלום והכא לא גזרינן בפריחה זו כמו בשאר קינין דכיון דאינה מפסדת בפריחה בשום פעם לא גזרו על החזרה אבל אין נראה לפרש לא הפסידה כלום ויקריבו בה ז' חטאות וז' עולות דמאי עביד להו כיון דבקינין אחרים אין בהם כלום *) דאין זה י] הלשון דהל"ל נכשרה שביעית בפריחה שלישית שעל ידי פריחה שלישית הוכשרו כל הקינין שבשביעית אלא הלשון משמע לא הפסידה כלום בזאת פריחה שלישית והקשה הרב רבינו יעקב מאורלינ"ש היכי אמרת בכל הני קינין משום גזירה ימותו יא] דאילו בפ' שני שעירי (יומא דף סה:) פריך הש"ס ומשום גזירה ימותו בתמיה ותירץ דהתם לא יב] קפיד אלא אמאי אינו רועה דכיון דאית ליה תקנתא ברעיה לא הוה לן למימר ימותו משום גזירה אבל הכא בעופות איירי ואין רעיה ופדיון בעופות: ואם פרח פרידה מן המתות. שדינה היה למות ונתערב באחרים שדינן ליקרב ימותו כולם: קן סתומה וקן מפורשת. הך מפורשת איירי שנתערבו שני הפרידין יחד יג] ואין ידוע איזו חטאת ואיזו עולה כדמוכח בסיפא דקתני או שפרח מן המפורשת לסתומה ראשון ימותו כולם ואי לא נתערבו פרידות המפורשות זה בזה אמאי ימותו אם העולה פרחה החטאת הנשארת תקרב וקן הסתומה יקרבו בה עולה אחת מפני העולה שנתערב בה אלא מיירי שנתערבו המפורשות זה בזה ואם נתערב פרידה אחת מן הסתומה לקן המפורשת יקח זוג לשני ויפריש אחד חטאת ואחד עולה והג' שנתערבו יחד ימותו כולם: חזר. אחד מן הג' שנתערבו ונתערב עם היחידי יד] סתומה או תחלת הפריחה נתערב אחד מן המפורשת לסתומה והיינו ראשון דקאמר טו] בתחלת הפריחה הלך אחד ונתערב לסתומה ימותו כולן דכיון שפרידות המפורשות נתערבו יחד אין קריבין עוד וכי פרח אחד מהן במקום אחר זהו אחד מן המתות שפרח לבין הקריבות וימותו כולן: חטאת מכאן. פרידה המפורשת לחטאת מצד אחד ופרידה המפורשת לעולה מצד שני ושני פרידין של קן סתומה באמצע פרח מן האמצע פרידה אחת לימין ופרידה אחת לשמאל לא הפסיד כלום דאותו המעורב עם החטאת יקריב חטאת ואותו שעם העולה עולה וכי חזר מן הצדדין אחד מכאן ואחד מכאן ונתערבו יחד אלו ימותו דחטאת ועולה נתערבו יחד אבל אותם שנשארו כל אחד לבדו קריבים כל אחד כדינו: חזר מן האמצעיים לצדדין ימותו כולן. דעולה וחטאת נתערבו יחד: אין מביאין תורין כנגד בני יונה. דיש טז] להביא לו חובתו שניהם ממין אחד ובתורת כהנים מפיק לה מקרא יז]: האשה שהביאה חטאתה תור ועולתה בן יונה תכפול ותביא עולתה תור. ממין החטאת יח] ואם הביאה עולתה תור וחטאתה בן יונה תביא עולתה בן יונה ממין חטאת דחטאת הוא העיקר: בן עזאי אומר הכל הולך אחר הראשון. וכיון שהביאה עולתה תור תחלה תכפול להביא חטאת תור ממין עולתה שקרבה תחלה וקשיא לרבי דמשמע הכא דעולה קרבה שפיר תחלה לחטאת לבן עזאי דקאמר שתכפול חטאת ממין העולה וכן להנא קמא דאמר תכפול והביא עולתה ממין חטאת אבל היו ממין אחד כמו שהביאה ראשונה כשרים אע"פ שהעולה קדמה לחטאת וכן מוכח בסמוך יט] (ומיהו) האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשים עולתה עולתה ומתה לא יביאו יורשים חטאתה דהוי חטאת שמתו בעליה כ] אבל אי לאו הכי מביאין ואף על פי שקרבה עולתה תחלה ואילו בריש תמיד נשחט (פסחים דף נט.) קאמר וכי תימא בשקרבה עולתו ומי קרבה והאמר מר זה בנה אב שכל מקום חטאת קודמת לעולה ואפילו חטאת העוף לעולת בהמה ומשני שאני מצורע דרחמנא אמר והעלה כא] כבר פירוש אע"פ דבמצורע כתיב חטאת ברישא גלי לן כב] והעלה לא הוי עיכובא משמע הא בשאר דוכתי דלא כתיב והעלה איכא עיכובא אי קרבה עולה תחלה ותירץ רבינו חיים דבשום דוכתא ליכא עיכובא ובמצורע דאיצטריך למיכתב והעלה משום דכתיב ביה הוייה זאת תהיה תורת וגו' ואמרינן בהקומץ רבה (מנחות דף ס.) דהוי עיכובא והכי פירוש שאני מצורע משאר הוייות כג] דמצורע דכתיב והעלה אבל בעלמא לא איצטריך לגלות דאינו אלא מצוה: הדרן עלך קן סתומה

במה דברים אמורים בכהן הנמלך. אפירקא קמא קאי והכי קאמר בד"א דחטאת שנתערבה בעולה ועולה שנתערבה בחטאת אפילו אחד בריבוא ימותו כולם וכן אחת לזו ושתים לזו (א) ושלש לזו עשר לזו דהמועט כשר כל אלו הדינין בכהן נמלך כלומר לכתחלה נמלך הכהן איך משפטן כד] אבל בכהן שאינו נמלך ועשה הכל בדעתו בדיעבד ועשה כה] קן שלם למעלה לאשה אחת כו] וקן שלם למטה לאשה אחת כז] הילך כולן למעלה מחצה כשר עולות מחצה פסול חטאות וכן למטה בזה הענין וכו'. משמע בזבחים בר"פ התערובת (דף עג.) דהאי בד"א דהכא אפירקין קאי מיהו בא' לזו וא' לזו

---

*) ואותן ג' שנתערבו בה אחרים ראוין הם לשקרב כולם בין עולות בין חטאות שבכל פעם שבא לה אחד היה בא ממקום שראוי לשקרב בין עולה בין חטאת. תי"ט

שיטה מקובצת א] על תיבות או שפרח נרשם עליהן נקודות להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: ב] תור עולתה תור: ג] האשה עיין תוס' קדושין (דף יג) תוס' פסחים (דף סא): ד] רבינו והדוה הלוי כי נראה לו דמשום גזרה פסול הקן אחת: ה] כלום אלא מתים אם פרח: ו] להקריב בחמשית ג' אות ה' נמחק: ז] שהלכו בששית נעשו כולן: ח] ד' וכמו כן: ט] היותר תשארו בה י"א פרידין ויעשה מהן: י] זה משמעות הלשון: יא] ימותו ואילו בפ': יב] לא פריך אלא אמאי אינו רועה דהתם בבהמה מיירי וכיון דאית: יג] יחד אחר שהופרשו ואין: יד] היחידי הנשאר בסתומה: טו] דקאמר שבתחילת הפריחה כו' ונתערב בסתומה ימותו: טז] דיש לו להביא חובתו: יז] מקרא דבעינן קרבן או כולן בני יונה או כולן תורים: יח] החטאת ובת"כ מפיק לה מקרא דכתיב לחטאת וכיפר משמע כל הכפרה תלויה בחטאת: יט] בסמוך גבי האשה תיבת מיהו נמחק: כ] בעליה משמע אבל: כא] והעלה פירוש תיבת כבר נמחק: כב] לן והעלה דלא הוי אות ד' נמחק: כג] משאר הוייות דכתיב בה והעלה: כד] משפטן דלכתחילה אין לו להקריב בשום חששא אבל: כה] ועשה ס"א כל התערובות חציו למטה וחציו למעלה או אמרינן דלמעלה מחצה כשר ומחצה פסול וכן למטה דאומר כל קן אשה אחת קריבה למעלה ונמצא החטאת שהיה דינו למטה נפסל וכן באידך: כו] אחת עולה כשרה וחטאת פסולה: כז] אחת חטאת כשרה ועולה פסולה הילכך אחת לזו ואחת לזו וכו' ועשה כולן למעלה מחצה כשר דהיינו עולות מחצה פסול דהיינו חטאות:

ו א מיי' פ"ז מהל' פסולי המוקדשין הלכה ה:

ז ב מיי' שם פ"ט הל' ו:

ח ג מיי' שם הלכה ז:

ט ד מיי' שם פ"י הל' א:

י ה מיי' פ"א מהלכות מחוסרי כפרה הל' יג:

א ו מיי' פ"ח מהל' פסולי המוקדשין הלכה ו:

ב ז מיי' שם הלכה ז:

◆

פי' הרז"ה

שמקפר הראש ממצה דם העוף וכי מי התירו לראש בהקפרה והא קי"ל אם אין דם אין בשר ותני נמי עולת העוף שדמה מתיר את בשרה למזבח אלא לעולם אחר המיצוי היתה הקפרת הראש ואח"כ מסיר מוראה ונוצה ומשסע ואח"כ מקטיר את העוף וזה ששינה הכתוב מקטרה של הקפרת הראש ותחלה בין מליקה למיצוי להקיש שתיהם אליה שיהו בראשו של מזבח: עוד פי' החכם ואמר אע"פ שהיה שם בית הדשן אע"פ ששם היו שורפין פסולי קדשי קדשים ופסולי קדשים קלים אין לנו לומר שיזורק שם המוראה והנוצה דהא כתיב אל מקום הדשן ומשמע דשן הקבוע לו מקום דהיינו תרומת הדשן דכתיב ביה אצל המזבח ולא היה צריך החכם לטעם הזה שהרי אף במוראה ונוצה קבע הכתוב מקום [illegible] ואצל המזבח מפורש כהן כמו שמפורש בתרומת הדשן ואף הוא היה קשה אלמלא שגדול כהן של כהנים ואם בא להשליכה לאחד משלשה בתי דשנים שהיו רחוקים משם לא היה יכול אלא במעשה נסים ואם היה יכול לא קיים אצל המזבח ופסולי קדשים שאינו שורף בצד המזבח אין אנו צריכין לומר מפני שלא נתפרש אצל המזבח שהרי אף דישון מזבח הפנימי והמנורה אין פרושן מדברי תורה אלא מדברי סופרים שהיה מקומן מקום מוראה ונוצה אלא יש לומר כמה דמרחקי פסולין ממזבח משום עריף גזרה דלמא מסיק להו ונשאר לנו לפרש התיא דאמר ר' נחמן אמר רבה בר אבוה ג' בתי דשנים היו למה לא מנה ד' ונחשוב התוא דתרומת הדשן בהדיהו וי"ל דלא חשיב אלא בתי דשנים של שרפה והא לא היו אלא ג'. עוד פי' החכם החובה היא חובתו של זב וזבה ומצורע בדלות ויולדת בדלות ושמיעת קול וביטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו בדלות אבל אשתמיטתיה נזיר שנטמא ואם פירש ושייר מה שייר · דהא שייר נחזור לפרש משנתנו חטאת העוף נעשית למטה וכו' עד אם שנה בזה ובזה פסול פי' עשיית חטאת העוף היא הזאתה לבלבד והוא למטן מקום דמים התחתונים ועשיית עולת העוף מליקתה והזאתה והם למעלן מקום דמים העליונים ובעשיות הללו אם שינה פסול: **מתני'** סדר הקנים כך הוא החובה וכו'. פי' חובות הן ג'

פי' הראב"ד

עולות פי' החובה היא חובתו של זב וזבה ומצורע בדלות וכולן מביאין ב' פרידין אחד לעולה ואחד לחטאת כדכתיב קראי והן מתפרשות איזו לחטאת ואיזו לעולה בלקיחת בעלים כשהוא מפריש את קנו ויאמר איזו לחטאת ואיזו לעולה ואם שינה מעשיהם פסל. א"נ בעשיית כהן הן מתפרשות כשימשך ראשית מהן ויעשנה חטאת חברתה נקבעת עולה מאליה ואם שינה מעשיהם אחר שהתחיל בהן פסל ונפקא מקראי במסכת יומא דגבי יולדת כתיב ולקחה שתי תורים אחד לעולה ואחד לחטאת הרי בלקיחת בעלים וגבי זב כתיב ועשה אותם הכהן אחד חטאת והאחד עולה הרי עשיית כהן בנדרים ונדבות כולן עולות שלא מצינו תודה ושלמים מן העוף אלא מן הבהמה כמו שמפורש בהן ולא מצינו בעוף אלא חטאת ועולה וחטאת אינה באה בנדר ונדבה הלכך כי אמר הרי עלי קן שתיהן עולות ואין קן פוחתה משתים ואפילו בבהמה עצמה כי אמר הרי עלי כבש לקרבן יביאנו עולה שאין אתה רשאי למשכו להקל אלא להחמיר והעולה חמורה מן התודה והשלמים: איזהו נדר האומר הרי עלי עולה איזהו נדבה האומר הרי זו עולה. פי' כשאמר עלי נקרא נדר דכתיב ונדריה עליה וכתיב איש כי ידור נדר לה' או השבע שבועה לאסור אסר על נפשו וכל פרשת נדרים בלשון עלי נדבה האומר הרי זו דכתיב בתרומת המשכן מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו תנו' וכתיב וזאת התרומה אשר תקחו מאתם. אלמא נדבה בלשון זה וכל פרשת המשכן שהוא נדבה היא בלשון הבאה דכתיב כל נדיב לבו יביאנה וכתיב כל נדיב לב הם הביאו חח ונזם משמע שלא היה מחוסר הפרשה אלא הבאה בלבד ואלו גבי נדר כתיב כי תדור נדר לה' אלהיך לא תאחר לשלמו ואילו במזומן לתוך ידו או בדבר הידוע הול"ל לא תאחר להביאו: **מה** בין נדרים לנדבות אלא שהנדרים מתו או נגנבו חייב באחריותן ונדבות אין חייב באחריותן. טעמא מפרש במגילה דתניא רבי שמעון אומר ונרצה לו לכפר עליו את שעליו חייב באחריותו כלומר מי שאמר עליו חייב לטפל בה עד שנתכפרה ומאי משמע לשון עליו שחייב עצמו באחריות א"ר יצחק בר אבדימי כיון דאמר עלי כמאן דטעין ליה אכתפיה דמי רשויה הוב עליה זהו התפרש שבין נדרים לנדבות אבל לענין בל תאחר ושאר הלכות קדשים אין בין זה לזה כלום והיינו דקתני אלא שהנדרים חייב באחריותן כלומר אין ביניהם הפרש אלא זה בלבד: **ב חטאת** שנתערבה בעולה ועולה בחטאת אפילו אחת בריבוא ימותו כולן מ"מ להקריבן חטאת א"א ולהקריבן עולה א"א שהרי אם שינה חטאת לעולה ועולה לחטאת פסל ואינו רשאי להקריב בתחלה לפסול ואם הוה מין בהמה היינו אומרים ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויביא

פירוש הרא"ש

וטרי ב' חטאות מב' קינין. וכן עולה נמי מטעם זה. שלכך יקריב חטאת ועולה מאלו וחטאת ועולה מאלו. או שני חטאות א) ושתי עולות מאלו. והאחרים ימותו. ויביאו שתי קינים בשותפות ויחנו כל מה שחסר לאחת מהן יהא מקן שתי קינים: חוזר ופרח וחזר ופרח. כמה פעמים: לא הפסידו כלום בהלו הפריחות: שאפילו כולן מעורבין יחד אין פתוח מעכים. פי' שני קינים כדתנן לעיל בפ"ק חובה שנתערבה בחובה מחצה כשר ומחצה פסול: ב] לזו ז' פרח מן [כו'], פי' פרח מן הראשונה ב) ומן השניה לשלישית והיא ידוע אם הוא ג) מאותן הראשונה או אחר וכן כולן עד השביעית. ובאותו הדרך שפרח ג"כ חזר. פוסל בהליכה קן ובחזרה קן. שאין להם כלום. כי הראשונה בפריחה אף בלא חזרה הפסידה אף הנשארת. שאם הקריבו האחרות בלא דעת אם קירב הפורח חטאת שהעשה הנשאר עולה. או אם קירב עולה שתעשה את הנשאר חטאת. שאינה בלה לחקריב תחילה. אם הקריב את הנשאר חטאת נמצאת עולה מעורבת ד) בב' קינים אחרים ומכן אלא מנין עולות שבכן. וכן אם הקריבהו עולה נמצאת חטאה מעורבת בכל הקינין האחרים שיקריב אלא מנין חטאות ה). וכן השניה הפסידה קן א' בהפריחה. שאם קרבו האחרות תחלה אינה ג' ג' חטאות שמא הפורח ממנה נעשית גם ו) חטאת נמצאת ג' חטאות הקריבה משתי קינין. ומטעם זה לא יקריב שתי עולות. ואם היא באה להקריב תחלה אם תקריב שתי חטאות נקבע הפורח לעולה ונפסלו בשאר הקינין. שלכך בין הקריבה היא תחילה בין קרבו האחרים תחילה אינה יכולה להקריב אלא [illegible] נמצאו שנפסלו בפריחתו קן א' מלהקריב והותו קן עצמו שמקריב לא עלה לה ממנו אלא גוזל אחד · [illegible] במה בכללו היה הגוזל שפרח מן הראשונה לתוכה. ואינה יודעת אם קרב עולה או חטאת. וכן [illegible] אלא ב' קינים חציו למטה וחציו למעלה. ואינה יכולה להקריב לא ג' חטאות ולא ג' עולות. בין [illegible] בין קרבו אחרים תחלה כדשלישית כשניה. וגם מן הקריבות יש חטאת או עולה שלא עלה לה שמא היא מן הגוזל שפרח לתוכו. וכן כולם הפסידה כל א' קן בפריחה. מלבד השביעית שלא נפסלה ממנה כלום בפריחתה. ומקרבת ז' חטאות וז' עולות. אף אם א' מהן הפורח לא נקבע לחטאת ולא לעולה כיון שנשאר בן זוגו בלא שקרבה בכל שאר הקינין. כי לעולם אינו נקבע עד שיקרבו כולן ולא נשאר אלא הוא לבדו. שלכך יכול הכהן לעשותו או חטאת או עולה. אבל א' מן החמשה עשר ז) ישאר בלא שקרבה שמא קרבו ז' חטאות ושש עולות מעיקר הקינין וזה צריך להיות ח) חטאת. שלכך ימות. וגם היא מחוסרת עדיין או חטאת או עולה. וכשחזר מן השביעית לששית לא הפסידה קן בפריחה שפרח ממנה. כי אינה יכולה לעשות ז' חטאות שמא מעיקר קינים פרח א' ונעשה גם הוא חטאת במקום שפרח. וכן ז' עולות ט) מטעם זה. ואם היא תקריב תחלה אם תקריב ז' חטאות נקבע הפורח ממנה לעולה נפסלו כל החטאות שבשאר הקינין. וכשחזר ופרח מן הששית לחמישית פוסל עוד קן אחד מן הששית בחזרה זו ואינה מקרבת אלא ד' חטאות וד' עולות. כי שמא פרחו ב' ממנה מעיקר הקינין ויעשו במקום שפרחו או חטאות או עולות שלכך א"א להקריב אלא ד' חטאות וד' עולות שלא יוסיף על שש חטאות או על שש עולות. ואם החטאות או העולות בן מן הפורחות לתוכה אין לחוש כי לכל אחד יש בן זוג בכל שאר הקינין ויכול הכהן לעשותו או חטאת או עולה. ומן הקריבות יש שתי חטאות או ב' עולות שלא עלה לה דשמא קרבו י) מפני גוזל מן שפרחו לתוכה. וכן כולן הפסידה כל א' ב' קינים. א' בהליכה וא' בחזרה. שלכך ראשונה ושניה אין להם כלום והקשה הר"ר יעקב מאורליינ"ש כיון שהראשונה אין לה כלום למה מפסדת השניה קן בחזרה שממנה לראשונה וכן השלישית למה תפסיד קן בחזרה שממנה לשניה כיון שהשניה אין לה כלום והיה [לה] להקריב שתי קינין כבתחילה. ותירץ משום גזירה הוא שאם אתה אומר שלא תפסיד השלישית בחזרה שממנה לשניה וכן השניה בחזרה שממנה לראשונה אתי למימר שגם לא הפסידה הרביעית בחזרה שממנה לג' או שלא הפסידה הב' בפריחה שמראשונה לתוכה. וקשה (בפ"ב) [בפ"ו דף סה.] דיומא גבי פר ושעיר של יוה"כ שאבדו והפרישו אחרים תחתיהן [כולן] ימותו ופריך ואמאי ימותו

א) נ"ל חטאות מאלו. ב) נ"ל לשניה. ג) נ"ל אחד. ד) בכל. ה) נ"ל שבכן. ו) נ"ל גם כן. ז) נראות של מעורבות השביעית ישאר בלא שקרבה דא"א להקריבנו חטאת שמא כו' כנ"ל. ח) עולה וא"א להקריבנו עולה שמא קרבו ז' עולות ושש חטאות מעיקר הקינים [illegible] צריך להיות חטאת כנ"ל. ט) אינה יכולה לעשות מטעם כו' כנ"ל. י) מפני גוזלות שפרחו כנ"ל.

הגהות הב"ח (א) מפרש ד"ה במה דברים אמורים וכו' ושלשה לזו דמשמע כשר כנ"ל והיבות עשר לזו נמחק: